

РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11102** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в ЗАНН.

С касационна жалба юрисконсулт – пълномощник на председателя на Патентно ведомство оспорва постановеното от Софийския районен съд, НО, 8^{-ми} състав Решение № 2108/04.05.2023 г., постановено по НАХД № 13514/2022 г., с което е отменено издаденото от председателя на Патентно ведомство **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 38/2022, от 25.05.2022 г. и е прекратено административнонаказателното производство. С постановлението, на „ИАА-2018“ ЕООД за извършено нарушение по чл. 81, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (отм., в сила до 12.12.2019 г.) и на основание същата норма е наложена имуществена санкция, в размер на 3 000 лева.

Касаторът, посредством упълномощения юрисконсулт поддържа касационната жалба, която оставя впечатление, че касае друго съдебно решение, тъй като не коментира основанието, на което въззивният съд е отменил наказателното постановление.

Ответникът не е представяван, но с писмено становище е оспорил касационната жалба.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на същата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото

доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Възивното съдебно решение е правилно.

Като е констатирал, че с НП № 38/2022, от 25.05.2022 г. е вменено извършване на административно нарушение, прието да е извършено на дата 26.06.2018 г. съставът на районния съд е изложил мотиви в подкрепа на извода, че административнонаказателното производство следва да се счита за погасено по давност.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния.

Според мотивите на Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора колегия на ВАС, по тълк. д. № 1/2014 г., „в ЗАНН са регламентирани два вида давност: погасителна давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение (чл. 34 ЗАНН), и изпълнителска давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на наложената административна санкция (чл. 82 ЗАНН); изпълнителската давност може да бъде квалифицирана на обикновена (по чл. 82, ал. 1 ЗАНН) и абсолютна такава (по чл. 82, ал. 3 ЗАНН); по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго (чл. 11 ЗАНН“). Уредената с нормите на чл. 82 ЗАНН давност е т. нар. „изпълнителска“, което означава, че в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Според последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, в случаите, извън хипотезите по т. т. 1, 2, 3, 4 на същия текст, с оглед на което срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК се определя на четири години и половина. В процесното НП № 38/2022, от 25.05.2022 г. като дата на извършване административното нарушение изрично е посочена датата 26.06.2018 г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е изтекъл съответно на 26.12.2022 г. – преди постановяване на оспорваното съдебно решение Решение № 2108/04.05.2023 г., което правилно е констатирано от въззивния съд.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София – град, V^{-тм} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2108/04.05.2023 г., по НАХД № 13514/2022 г. на

Софийски районен съд, НО, 8^{-ми} състав

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: